स पृष्टः पाण्डुपुत्रेण प्रीयमाणो महामनाः। उवाच श्लक्ष्णया वाचा हर्षयन्निव पाण्डवान्। ८४१०
सञ्चरन्नस्मि कौन्तेय सर्व्वान् लोकान् यदृच्छया। गतः शक्रस्य भवनं तत्रापश्यं सुरेश्वरं।
तत्र च भ्रातरं वीरमपश्यं सव्यसाचिनं। शक्रस्यार्द्धासनगतं तत्र मे विस्मयो महान्।
आसीत् पुरुषशार्दूल दृष्ट्वा पार्थं तथागतं। आह मां तत्र देवेशो गच्छ पाण्डुसुतान् प्रति।
सोऽहमभ्यागतः क्षिप्रं दिदृक्षुस्त्वां सहानुजं। वचनात् पुरुहूतस्य पार्थस्य च महात्मनः।
आख्यास्ये ते प्रियं तात सुमहत् पाण्डुनन्दन। भ्रातृभिः सहितो राजन् कृष्णया चैव तच्छृणु। ८४१५
यत्त्वयोक्तो महाबाहुरस्त्रार्थं भरतर्षभ। तदस्त्रमाप्तं पार्थेन रुद्रादप्रतिमं प्रभो।
यत्तद्ब्रह्मशिरो नाम तपसा रुद्रमागमत्। अमृतादुत्थितं रौद्रं तल्लब्धं सव्यसाचिना।
तत् समन्त्रं ससंहारं सप्रायश्चित्तमङ्गलं। वज्रमस्त्राणि चान्यानि दण्डादीनि युधिष्ठिर।
यमात् कुवेराद्वरुणादिन्द्राच्च कुरुनन्दन। अस्त्राण्यवाप्तवान् पार्थो दिव्यान्यमितविक्रमः।
विश्वावसोस्तु तनयाद्गीतं नृत्यञ्च साम च। वादित्रञ्च यथान्यायं प्रत्यबिन्दद्यथाविधि। ८४२०
एवं कृतास्त्रः कौन्तेयो गान्धर्व्वं वेदमाप्तवान्। सुखं वसति बीभत्सुरनुजस्यानुजस्तव।
यदर्थं मां सुरश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत्। तच्च ते कथयिष्यामि युधिष्ठिर निबोध मे।
भवान्मनुष्यलोकेऽपि गमिष्यति न संशयः। ब्रूयाद्युधिष्ठिरं तत्र वचनान्मे द्विजोत्तम।
आगमिष्यति ते भ्राता कृतास्त्रः क्षिप्रमर्जुनः। सुरकार्य्यं महत् कृत्वा यदशक्यं दिवौकसैः।
तपसाऽपि त्वमात्मानं योजय भ्रातृभिः सह। तपसो हि परं नास्ति तपसा विन्दते महत्। ८४२५
अहञ्च कर्णं जानामि यथावद्भरतर्षभ। सत्यसन्धं महोत्साहं महावीर्य्यं महाबलं।
महाहवेष्वप्रतिमं महायुद्धविशारदं। महाधनुर्द्धरं वीरं महास्त्रं वरवर्षिणं।
महेश्वरसुतप्रख्यमादित्यतनयं प्रभुं। तथाऽर्जुनमतिस्कन्धं सहजोल्वणपौरुषं।
न स पार्थस्य संग्रामे कलामर्हति षोडशीं। यच्चापि ते भयं कर्णान्मनसिस्थमरिन्दम।
तच्चाप्यपहरिष्यामि सव्यसाचिन्यतो गते। यच्च ते मानसं वीर तीर्थयात्रामिमां प्रति। ८४३०
स महर्षिर्लोमशस्ते कथयिष्यत्यसंशयं। यच्च किञ्चित्तपोयुक्तं फलं तीर्थेषु भारत। ब्रह्मर्षिरेष ब्रूयात्ते न तच्छ्रद्धेयमन्यथा।

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि लोमशसंवादे एकनवतोऽध्यायः ॥ ९१ ॥

॥ लोमश उवाच ॥ धनञ्जयेन चाप्युक्तं यत्तच्छृणु युधिष्ठिर। युधिष्ठिरं भ्रातरं मे योजयेर्द्धर्म्मया श्रिया।
त्वं हि धर्म्मान् परान् वेत्थ तपांसि च तपोधन। श्रीमताञ्चापि जानासि धर्म्मं राज्ञां सनातनं।
स भवान् परमं वेद पावनं पुरुषं प्रति। तेन संयोजयेथास्त्वं तीर्थपुण्येन पाण्डवान्।
यथा तीर्थानि गच्छेत गाश्च दद्यात् स पार्थिवः। तथा सर्व्वात्मना कार्य्यमिति मामर्जुनोऽब्रवीत्। ८४३५
भवता चानुगुप्तोऽसौ चरेत्तीर्थानि सर्व्वशः। रक्षोभ्यो रक्षितव्यश्च दुर्गेषु विषमेषु च।
दधीच इव देवेन्द्रं यथाचाप्यङ्गिरा रविं। तथा रक्षस्व कौन्तेयान्राक्षसेभ्यो द्विजोत्तम।
यातुधाना हि बहवो राक्षसाः पर्व्वतोपमाः। त्वयाऽभिगुप्तं कौन्तेयं न विवर्त्तेयुरन्तिकं।